

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2T/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010792
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6115010792.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Peter Pulman na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. 12. 2015 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. C., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom K. XXX, Q., okres T.,

je v i n n ý , ž e

08. 04. 2015 v čase okolo 19,30 hod v obci N., okres A. A. pri obecnom úrade spolu s odsúdenými W. T., nar. X. X. XXXX a R. A., nar. XX. X. XXXX a V. P., nar. XX. XX. XXXX odcudzili z tam odstaveného veľkoobjemového kontajnera s označením Zberné suroviny Žilina a.s., červenú garážovú bránu, čím spôsobili pre Obec N. škodu vo výške 49,40 Euro pričom,

M. C. taký čin spáchal aj napriek tomu, že sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších prepisov, za ktorý mu bol rozhodnutím Okresného úradu v Banskej Bystrici, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. OU-BB-OVVS2-2014/031342-2, OVVS-P/2014/693/XMI z 03. 11. 2014, právoplatný 04. 11. 2014, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 40 Eur a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/62/2014 z 12. 11. 2014, právoplatný 21. 01. 2015, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný 08.04.2015 v čase okolo 19,30 hod v obci N., okres Banská Bystrica pri obecnom úrade spolu s odsúdenými W. T., nar. X.X.XXXX a R. A., nar. XX.X.XXXX a V. P., nar. XX.XX.XXXX odcudzili z tam odstaveného veľkoobjemového kontajnera s označením Zberné suroviny Žilina a.s., červenú garážovú bránu, čím spôsobili pre Obec N. škodu vo výške 49,40 Euro pričom, obžalovaný taký čin spáchal aj napriek tomu, že sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších prepisov, za ktorý mu bol rozhodnutím Okresného úradu v Banskej Bystrici, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. OU-BB-OVVS2-2014/031342-2, OVVS-P/2014/693/XMI z 03.11.2014, právoplatný 04.11.2014, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 40 Eur a hoci bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/62/2014 z 12.11.2014, právoplatný 21.01.2015, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Skutkový stav bol ustálený na základe vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že sa cíti byť vinným z uvedeného skutku, ktoré vyhlásenie súd prijal.

Obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v posledných 12 mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, pričom ho spáchal spoločným konaním s ďalšími, v súčasnej dobe už právoplatne odsúdenými osobami v zmysle § 20 Trestného zákona ako spolupáchateľ.

Za spáchanie uvedeného prečinu zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Pri úvahách o treste za takto zistené zavinenie súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Nakoľko trestný čin bol spáchaný spolupáchateľstvom, súd podľa § 34 ods. 5 Trestného zákona prihliadol aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Obžalovanému prítiažovalo, že už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, a to dokonca opakovane za majetkovú trestnú činnosť. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol 13x súdom trestaný, v posledných desiatich rokoch z toho 6x. Naposledy v roku 2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.) Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody 12 mesiacov, pričom skúšobná doba bola určená na 2 roky a začala plynúť 21.1.2015. Priestupok proti majetku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku obvinený spáchal 12.8.2014 a 24.11.2014 bol zaň postihnutý pokutou 40 Eur. Odsúdenia obžalovaného súd hodnotil ako prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Naproti tomu obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho (§36 písm. l), čomu nasvedčovalo aj jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný sa domáhal uloženia trestu nespojeného s obmedzením jeho osobnej slobody s poukazom na svoje osobné pomery, najmä na to, že prípadný nepodmienečný trest postihne v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Trestného zákona nielen jeho osobu, ale aj jeho manželku, s ktorou sa starajú o tri maloleté deti a ktorá je odkázaná na neho s výživou, ktoré prostriedky zabezpečuje brigádnickou činnosťou a navrhoval uložiť mu trest povinnej práce.

Prokurátorka navrhovala uložiť trest odňatia slobody.

Súd zvažoval, aký trest je možné považovať za spravodlivý, aký je záujem štátu na tom, aby obžalovaný opäť vykonal trest odňatia slobody, pričom konštatuje, že nevidí priestor na uloženie iného trestu ako je trest odňatia slobody.

Obžalovanému boli z konštatovaných 13 odsúdení v deviatich prípadoch ukladané tresty odňatia slobody ako tresty nepodmienečné. V štyroch zostávajúcich prípadoch, bol v jednom prípade uložený podmienečný trest odňatia slobody, ale preto, že obžalovaný spáchal ďalší trestný čin počas skúšobnej doby, bol nariadený nepodmienečný trest.

Obžalovaný síce poukazoval na svoje pomery a výchovu maloletých detí, pozornosti súdu však neušlo jeho odsúdenie z roku 2011 za prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest povinnej práce, ktorý však bol potom zrušený výrokom o uložení súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý trest vykonal 30.6.2013. Tento dátum súd uvádza z toho dôvodu, že po výkone nepodmienečného trestu, ale ešte v rámci výkonu ochranného dohľadu obžalovaný 15.6.2014 spáchal trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený spomínaný podmienečný trest odňatia slobody, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.1.2015. Dva mesiace po spáchaní trestného činu sa dopustil vo výroku uvedeného priestupku a po necelých troch mesiacoch od právoplatného rozhodnutia súdu o trestnom čine obžalovaný opäť spáchal, tento trestný čin, za ktorý teraz stojí pred súdom.

Tieto konštatovania vedú súd k záveru, že u obžalovaného boli vyčerpané všetky možnosti jeho nápravy a pri ukladaní trestu je potom ako jeho hlavný účel vnímať izoláciu obžalovaného, aby nepokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Môže sa zdať, že vzhľadom na zvolenú výmeru trestu, ktorý súd uložil na samej dolnej hranici trestnej sadzby si pri konštatovaní o nutnosti izolovať obžalovaného súd odporuje. Nie je tomu tak, pretože pri výmere trestu súd prihliadol na iné okolnosti skutku, najmä že obžalovaný sa skutku dopustil na veci, ktorá bola určená na jej zničenie a spôsobil týmto činom nízku škodu.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti súd potom za primeraný považoval trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.